

ikke, jeg er enig med det ærede Medlem i, at ogsaa jeg gerne vilde spare nogle Penge, hvis der kunde spares, dertil er jeg praktisk nok ligesom det ærede Medlem, men jeg siger ligesom han, at Hovedsagen er ikke, om det bliver lidt dyrere eller lidt billigere.

Men saa kommer der desværre en slem Divergens imellem os, som ødelægger en hel Del af det gode Forhold, vi have arbejdet os hen til. Det ærede Medlem stiller som ufravigelig Betingelse for, at han kan samtykke i, at der træffes alvorlige, maaske kostbare Foranstaltninger til Fædrelandets Forsvar — til Forsvar for vor Neutralitet og Selvstændighed, hvis det ærede Medlem hellere vil kalde det saadan, det vil jeg gerne gaa med til —, at Københavns Befæstning skal bortfalde. Ja, hvis det ærede Medlem i nogen Maade var i Stand til at overbevise mig om, at han har Ret, naar han betragter det som en Ulykke, at København er befæstet, vil jeg være den første til at slutte mig til denne Tanke. Thi jeg har, saa længe jeg kunde, i mine egne Tanker og overfor andre stridt imod, at København skulde befæstes, fordi jeg betragtede det som Synd for Byens Skyld. Der kom dog en Tid, da jeg ikke kunde forsvare mit Standpunkt længere, fordi jeg ikke kunde godtgøre, ikke give Svar paa det Spørgsmaal, som andre stillede til mig, og som jeg nu retter til det ærede Medlem for Esbjerg: Hvorledes skal man tage et Forsvar op for vort Lands Selvstændighed, naar København er i en fremmed Magts Vold, hvorledes skal det gaa til? Kan det ærede Medlem for Esbjerg give mig Anvisning paa, hvorledes vor Nation skal kunne fortsætte Forsvaret for sin Neutralitet, for sin Selvstændighed, naar København ikke længere er vor? Thi det kunne vi dog vel alle være enige om, at er der noget, der har nogen som helst Interesse for en fremmed Magt, der vil krænke vor Neutralitet, maa det naturligvis være det, som virkelig har Værdi, og det er Landets Hovedstad. Den vil upaatvivlelig være det Objekt, der allerførst vil blive lagt Haanden paa, naar det gælder om for en Stormagt eller en anden fremmed Magt at benytte vort Land som Gennemgangsled for saa meget lettere at komme i Kast med en Modstander, eller — det behøver ikke en Gang at være dette — for at forhindre, at denne Modstander sætter sig i Besiddelse af det, som i vort Land har Værdi, og det er saa godt som alt samlet her. Derfor er det mig ubegribeligt, det

er mig ganske uforstaaeligt, at nogen i fuldt Alvor kan mene, at det er en Ulykke for vort Land og en Fare for vor Selvstændighed, at København er befæstet, saaledes at den ikke er tilfals for enhver, der kommer med et Par Skibe, lægger ind i Havnen og sætter nogle Folk i Land. Jeg forstaaer det ikke. Hvis det kunde lykkes de Herrer eller nogen anden at overbevise mig om, at der virkelig er Fare for vor Selvstændighed, for vort Lands fremtidige Bestaaen forbunden med at have København befæstet, saa er jeg med til at sige: Ja, saa skulle vi ikke have det. Men er det ikke forunderligt, at en saadan Tanke overhovedet kan komme frem, som at en Fæstning skulde være skadelig, skulde rumme en Fare og kunne betragtes af Udlandet som en Trusel — det er det, man siger. Hvordan i Alverden kunne vi komme til den Tro, at kun vi alene vide, at kun vi alene ere de kloge, og at Alverdens andre Nationer ere gale? Hvor kunne vi komme til denne Erkendelse? Det er dog noget, enhver vil kunne se, naar vi lukke Øjnene op, at rundt om i hele den civiliserede Verden, i smaa som i store Nationer, sørger man for at befæste og beskytte det, som man mener mindst af alt at have Raad til at miste. Skulde vi saa alene være de kloge, der skulde mene, at en Fæstning var ikke alene ikke til nogen Nytte, men at den var skadelig, landsskadelig, som det saa kønt hedder. Jeg gør det ikke. Jeg har ikke en saadan Tiltro til vor Nations overlegne Klogskab, selv om jeg ikke gerne vil være med til at sætte den lavere end Gennemsnittet af almindelig civiliserede Folk, at jeg regner den saa overordentlig meget klogere end alle andre.

Men først og fremmest gælder det for mig om at faa Svar paa det Spørgsmaal: Hvorledes er det muligt at fortsætte et Forsvar for vor Neutralitet og vor Selvstændighed, naar en Fjende eller en fremmed Magt staar i København? Naar de Herrer kunne svare mig paa det, ere vi et godt Skridt fremad paa Vejen til at blive enige om, hvad vi skulle gøre med Københavns Befæstning. Maa jeg i Parentes sige, at det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds kom med noget af en Forklaring af, hvorfor han var imod Københavns Befæstning — jeg siger: noget af en Forklaring. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det vilde blive saa enormt kostbart at vedligeholde Fæstningen og udvikle den, at allerede af den Grund var han stærkt imod den. Ja, det forstaaer